

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 143/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť A. P., bytom T., pre namietané porušenie jeho základných práv postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 545/90 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2002 doručená sťažnosť A. P., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“).

Sťažovateľ namietal zbytočné prieskumy v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7 C 545/90 a žiadal, aby Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) rozhodol „... za dlhodobé prieskumy v mojej právnej veci...“ a uložil Okresnému súdu Poprad zaplatiť mu „penále za neoprávnené prieskumy“.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 ods. 1 písm. a) a ods. 3 a § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ nepripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V sťažnosti neoznačil, porušenie ktorých základných práv zaručených ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou namieta (§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde), nepreukázal využitie právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), neuviedol rozsah primeraného finančného zadost'učinenia, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a neformuloval návrh rozhodnutia, ktorého sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu (napr. II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 98/02).

Ústavný súd listom zo 17. septembra 2002 upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľa vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy tieto nedostatky odstránil a pripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ jeho sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 23. septembra 2002 označenom ako „Vzatie späť sťažnosť“ uviedol: „Týmto Vám oznamujem, že sťažnosť, ktorú som podal 4. 9. 2002 proti Okresnému súdu v Poprade za úmyselné prietahy v mojej právnej veci 7 C 545/90 v ktorom som žiadal o penále zruším a beriem späť. Zároveň Vás žiadam podľa článku 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, aby na Okresnom súde v Poprade v mojej právnej veci 7 C 545/90 nerobili zbytočné prietahy o moje odškodné, ktoré právom uplatňujem ...“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 ods. 1 písm. a) a ods. 3 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu zo 17. septembra 2002, ktorú prevzal 18. septembra 2002, reagoval podaním z 19. septembra 2002, z obsahu ktorého však nie je dostatočne zrejmé, či a v akom rozsahu berie svoju sťažnosť späť, pričom nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil, hoci bol na možnosť jej odmietnutia v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2002